

бухгалтерського обліку та аудиту. Це особливо необхідно щодо об'єктів бухгалтерського обліку, за якими в законодавстві відбулися зміни або є невизначеність. В аудиторському висновку аудитор висловлює свою думку про достовірність фінансової звітності. Застосовувані способи і прийоми документальної ревізії, а також підсумковий позитивний аудиторський висновок є непрямым доказом достовірності облікової інформації.

Ці заходи повинні здійснюватися перманентно, систематично і бути спрямовані, перш за все, на управління факторами внутрішнього середовища, якими, на відміну від факторів зовнішнього середовища, підприємство може керувати.

Список використаних джерел:

1. Атамас П. Й. Роль бухгалтерського обліку в управлінні ризиками підприємництва / П. Й. Атамас, О. П. Атамас, Г. О. Крамаренко // Академічний огляд. - 2016. - № 1. - С. 60–69.
2. Засадний Б. А. Ризики системи бухгалтерського обліку в умовах застосування МСФЗ / Б. А. Засадний // Науковий вісник Ужгородського національного університету. - 2017. - Вип. 14 (1). - С. 111-115.

O. Luhova. Risks and the importance of their disclosure in financial statements of an entity

Summary

The concept of risk and its characteristics in the context of compilation and presentation of financial statements is considered. The ways of reducing the risks of disclosure of false information in the financial statements of an entity are determined.

Key words: financial reporting, accounting risk, reliability of reporting, uncertainty.

Молчанова Т. В.

*Магістр спеціальності 071 «Облік і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Ксьонжик І. В.,

*д-р екон. наук, доцент,
професор кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

int_conf@meta.ua

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Розглянуто питання, пов'язані з нормативним регулюванням виплати заробітної плати на підприємстві. Визначено сутність поняття заробітної плати; встановлено строки її виплати, досліджено міру відповідальності за несвоєчасну виплату.

Ключові слова: праця, заробітна плата, дохід, неоподаткований мінімум дохід громадян.

Заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором власник або уповноважений орган виплачує працівникові за виконану ним роботу [1].

Згідно ст. 24 Закону України «Про оплату праці» терміни виплати заробітної плати встановлюються підприємствами самостійно в колективному договорі або нормативному акті роботодавця з дотриманням норм законодавства. При цьому заробітна плата повинна виплачуватися не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує 16 календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата [1].

Тобто зазначеними нормами встановлено, що заробітна плата виплачується не рідше ніж два рази на місяць, а, отже, підприємство може виплачувати заробітну плату і три рази в місяць.

Половиною місяці вважаються 15 календарних днів з першого до 15 числа, а другою половиною – з 16 до 30 (31) числа.

Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом (ст. 43 Конституції). Працівник має право на оплату своєї праці на підставі укладеного трудового договору (ст. 21 Закону «Про оплату праці») [1].

Оплата праці працівників підприємства здійснюється в першочерговому порядку; своєчасність та обсяги виплати заробітної плати працівникам не можуть бути поставлені в залежність від здійснення інших платежів та їх черговості (ст. 97 Кодексу законів про працю (КЗпП), ст. 15 і 24 Закону «Про оплату праці») [1, 2].

Юридичні та фізичні особи-підприємці, які використовують найману працю, згідно зі статтею 265 КЗпП несуть фінансову відповідальність: 3 мінімальні зарплати (на сьогодні - 11 169 грн.) – за порушення встановлених термінів виплати зарплати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш ніж за один місяць, виплату в повному обсязі [2].

Відповідно до статті 41 Кодексу про адміністративні правопорушення визначена адміністративна відповідальність за порушення встановлених термінів виплати заробітної плати, виплату її не в повному обсязі, що тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та громадян-суб'єктів підприємницької діяльності від 30 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян [3].

Згідно зі статтею 175 Кримінального кодексу за безпідставну невикплату заробітної плати громадянам більше ніж за один місяць, вчинену умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності, передбачається покарання у вигляді штрафу від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправних робіт на строк до двох років, або позбавлення волі на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Якщо невикплата здійснена внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, передбачається покарання у вигляді штрафу від 1000 до 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років [4].

Таким чином, в законодавстві України встановлені терміни виплати заробітної плати, за несвоєчасну виплату передбачено адміністративну та кримінальну відповідальність.

Список використаних джерел:

1. Про оплату праці: Закон України 108/95-ВР від 01.01.2017 // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95>
2. Кодекс законів про працю України № 322-08 зі змінами від 10.11.2018 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 27.09.2018 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
4. Кримінальний кодекс України від 10.11.2018 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

T. Molchanova, I. Ksonzhik. Normative legal regulation of wage payment at the enterprise.

Summary

The questions connected with the normative regulation of payment of wages at the enterprise are considered. The essence of the notion of wages is determined; established the terms of its payment, investigated the extent of liability for late payment.

Key words: labor, wages, income, non-taxable minimum incomes of citizens.